

Māra Madliena

Madlienas pagasta informatīvā lapa

Nr. 284

2016. gada Maijs

Bez maksas

Neviens nekad vairs neies pa to ceļu, kas jau noiets. Pasaule griežas uz priekšu nevis atpakaļ. Un uz priekšu visiem ir jāiet, nevar pagriest muguru un iet pagātnē.

Miljoniem nodzīvotu mirkļu, miljoniem iespaidu, miljoniem satikšanos un šķiršanos, bet nekad nekas neapstājas un nepaliek sastindzis. Izmaiņas notiek nemitīgi. Varbūt grūti pamanāmas, bet nav nekā tāda, kas paliktu iestrēdzis uz visiem laikiem.

Pēc tuvības prasās... Pasaule ir iemācījusies sevi pabarot, nodrošināt ar mantām, bet vai tajā prot viens otram padot roku? Nav nekāda māksla norobežoties, uzlikt vienaldzības masku, attālināties, atsvešināties, atgaiņāties.

Ir grūti padot roku ienaidniekam. Var atrast neskaitāmi daudz iemeslu, lai paietu garām. Grūti, jo nodarīts pāri. Un pāri darījums neaizmirstas, lai arī sen noticis, beidzies, tas turas spilgti atmiņā. Un lai arī pasaule griežas uz priekšu nevis atpakaļ un viss iet un paiet - pāri darījums turas.

Savādi - visspilgtāk atmiņā paliek tieši tie mirkli, kuros ir nodarīts pāri un

kā magnēts netaiļ vaļā. Bet vajadzētu taču būt otrādāk, ka tiem brīžiem, kas iepriecinājuši, likuši justies labi, tiem jābūt priekšroku atmiņās. Jo atceroties sliktu, rodas sliktas sajūtas, sliktas sajūtas rada ciešanas. Un nav neviena, kas to labprātīgi izvēlas.

Bet dzīve ir caurvīta ar tuvību. It īpaši tajos brīžos, kad paši nevaram parūpēties par sevi. Tajos brīžos, kad ir kāds, kas piecēl, palīdz, nomierina, noglāsta, atvieglo, uzklausa... Un laikam vislielākā laime ir tad, ja ir tāds cilvēks, kas parādās tieši tad, kad visvairāk nepieciešams - atnāk un neko neprasot pretī padod roku. Ir mums tādi cilvēki līdzās - mamma, tētis, brālis, māsa, draugi, vai arī svešinieki, kas padod roku tieši tad, kad nepieciešams. Un nav svarīgi cik viņu daudz vai maz - svarīgi, ka viņi ir.

Un laikam jau visgrūtāk ir iemācīties turēt atmiņā tos, kas nevis sliktu, bet labu darījuši. Cik gan viegli paliktu dzīvot, ja pāridarījums aizmirstos tiklīdz piedzīvots, bet labais prātā paliktu uz visiem laikiem...

Mareks Liepa

Klusi, klusi...

Uz pirkstu galiem

Atnācis ziedos

Tavs svētku rīts.

*Atnācis, smaida saules
stariem:*

-Es taču esmu sengaidīts?-

Ievijis kokos lapu kroņus,

Baltsārtu ziedu kupenas,

Lai sapņu zirgiem

Ir kur jānot...

Vēl jau tie tevi droši nes.

Nesīs tie piepildīt iecerēto,

Krūtīs sen ilgi loloto,

Lai šis pavasars ir pa īstam

Tavu sapņu piepildītājs!

(V.Poļaka-Rikveile)

Apsveicam maija jubilārus

Vanda Madžule 90

Imants Lasis 60

Raimonds Bogdanovs 55

Andris Balodis 50

Ivars Bērziņš 50

Lauris Jēkabsons 50

Mammai saku paldies

Maijā atzīmējam skaistākos svētkus – Mātes dienu, lai pateiktos savām mammām un vecmāmiņām par rūpēm, gādību un mīlestību. 5.a un 6.a klases skolēniem ir daudz jauku un mīlu vārdu, ko viņi velta saviem vistuvākajiem cilvēkiem. Lai tie sasilda māmuļu sirsniņas! Lai visām mammām skaista, mīļa un pārsteigumiem bagāta Mātes diena!

Manu māmiņu sauc Gita. Man viņa ir kā laba draudzene un arī skolotāja. Viņa ir ļoti prasīga, vēlas, lai istaba vienmēr būtu ideālā kārtībā. Viņa ļoti pārdzīvo, ja es nopelnu sliktu atzīmi. Mana māmiņa ir uzņēmēja, tāpēc daudz laika pavadas darbā. Sestdienās un svētdienās viņa mani palutina ar garšīgiem ēdieniem, piemēram, pankūkām vai kūkaiņiem. Mēs bieži kopā dodamies ceļojumos, īpaši māmiņai patīk braukt ar velosipēdu. Es ļoti mīlu savu māmiņu.

Agija Masiule, 5.a kl.

Man patīk sava mamma, jo viņa vienmēr ar visu tiek galā un visiem var palīdzēt. Vasarā, pateicoties viņai, mēs varam ēst tomātus, gurķus, dilles, burkānus. Vakaros viņa vēl spēj aplaistīt puķes. Mamma gatavo ēst un pabaro mūs visus, vienmēr parūpējas par mums un ir mīļa.

Ralfs Vingris, 5.a kl.

Manu mammu sauc Vita, mēs viņai esam trīs bērni. Kad bijām maziņi, viņa no mums nenolaida ne acu. Mamma ļoti labi un garšīgi gatavo ēst. Paldies, māmiņ, ka tu mums esi!

Reinis Kurtišs, 5.a kl.

Manu mammu sauc Ieva, viņai ir brūni mati un zilas acis. Viņa dzīvo Īrijā un strādā par kociņu stādītāju. Es savu mammu reti redzu, tāpēc mēs katru dienu sazināties internetā. Es mammu ļoti mīlu.

Emīls Ernests Zvirbulis, 5.a kl.

Mammucīt mīlo, vismīļāko,
Paldies tev, ka esmu šeit!
Tu esi mīļš eņģelītis,
Kas apskauj mani
Ik rītu, ik vakaru.

Saulīte, mana māmiņa,
Vissiltākā, visjaukā.
Tu mana vislabākā!
PALDIES!!!

Elīza Liepiņa, 5.a kl.

Man māmiņa dziesmu dzied
Manā mazā šūpulī.
Es izaugu daiļa meita,
Mātes dziesmu apzeltīta.

Alise Trence, 5.a kl.

Man ir mīļa māmuliņa,
Mani mīļi audzināja.
Mani mazu šūpināja,
Ar gardu putru lutināja.

Maigi glāsti, mīļas rokas –
Tā ir mana māmuliņa.
Tumši mati, zilas acis,
Gudra galva, mīļa sirds.

Ilgonis Vēzis, 5.a kl.

Tu mana saulīte,
Es tavs ziediņš.
Tu mana māmiņa,
Es tava meitiņa.

Tu man visjaukā,
Tu man vismīļākā.
Tu mana gaišmiņa,
Es tavs acuraugs.

Krista Streile, 6.a kl.

Manu vecmāmiņu sauc Ināra. Viņai ir 67 gadi. Vecmāmiņa par mani un māsām rūpējas jau no bērnības. Lielākā māsa ir pabeigusi Madlienas vidusskolu un mājās ir reti. Tagad mēs ar vidējo mūsu palīdzam vecmāmiņai. Viņa mums ir vislabākā.

Agnese Jēgere, 6.a kl.

Es saku mammai paldies par rūpēm un spēku, ko viņa veltījusi audzinot. Man patīk vakari kopā ar mammu, kad viņa man palīdz saprast skolā uzdoto

mācību vielu. Priecājos, kad māmiņas seju rotā smaids, tāpēc es vēlos viņai palīdzēt.

Kristers Kristjansons, 6.a kl.

Mīļo mammucīt, vēlū tev laimi, mīlestību, labu veselību! Piedod, ja kādreiz esmu tevi apvainojusi vai kaut ko sliktu izdarījusi. Lai tev prieka pilna Māmiņdiena!

Linda Šķēla, 6.a kl.

Mīļo mammuci, tu man esi vislabākā, es tevi ļoti mīlu. Zinu, ka esmu ļoti palaidnīga, bet es labošos. Lai tev daudz prieka un sveicieni Māmiņdienā!

Zenta Vītola, 6.a kl.

Es savai māmiņai novēlu visu la-

Mammai saku paldies

bāko, kas var būt, jo viņa ir vislabākā pasaulē. Novēlu viņai veselību, laimi, prieku. Es saku paldies savai māmiņai, ka viņa man ir un ka viņa devusi man visu – mīlestību, siltumu, mājas.

Megija Vītola, 6.a kl.

Manu mammu sauc Sanita, es viņu ļoti mīlu. Man viņa ir vislabākā, dārgākā un jaukāka uz pasaules. Es zinu, ka kādreiz pastrādāju nedarbus, bet es to ļoti nožēloju. Tu, māmiņ, proti ļoti skaisti dziedāt un cept kūkus. Novēlu tev visu labāko un mīļāko!

Arita Semjonova, 6.a kl.

Es, māmiņ, tevi ļoti mīlu, lai arī tu daudzreiz dusmojies uz mani, kad es izdaru kaut ko sliktu vai nopelnu sliktu atzīmi. Tu grūtā brīdī mani atbalsti, tā-

pēc es tevi vienmēr mīlēšu.

Keita Kūriņa, 6.a kl.

Manu mammu sauc Iluta, viņa ir ļoti jauka un jautra. Mani saprot un atbalsta, patīk, kā viņa gatavo. Manai mammai ir brūni mati un brilles, bet viņai tās piestāv. Mammai ir labs ģērbšanās stils. Mana mamma ir vislabākā.

Justīne Kaktiņa, 6.a kl.

Mamma – cilvēks, bez kura manis nebūtu. Māmiņu sauc Indra. Viņa rūpējas par mani un visu ģimeni. Viņa strādā Suntažos Akmeņkrogā, viņai tur patīk. Mana māmiņa garšīgi gatavo ēst, labprāt aprunājas. Mana mamma ļoti labi izskatās.

Oskars Veļīgurskis, 6.a kl.

Atver pavasari!

Pavasaris atkal jau dejo gaisā un atmodina mūsu sajūtas. Atmetam visu lieko, ieelpojam plaukstošo pumpuru smaržu un atveram acis pavasarim! Esam sajutuši pirmos saules starus, kas silda, ievieš optimismu un liek pasmaidīt ikvienam. Viens no labākajiem veidiem, kā sajūst pavasari ir mūzikas skaņas.

6. aprīlī un 8. aprīlī Kārļa Kažociņa Madlienas mūzikas un mākslas skolas audzēkņi devās koncerttūrē uz tuvākajām kaimiņu skolām- Ķeipenes pamatskolu, Taurupes pamatskolu, Mazozolu pamatskolu un Lēdmanes pamatskolu. Mūzikas nodaļas audzēkņi iepriecināja ar koncertu „Atver pavasari!”- kā sveicienu dabai, kura mostas un visiem

pārējiem, kuri ar nepacietību gaida šo dabas atmodu. Koncertā varēja klausīties, redzēt, iepazīt dažādu instrumentu skanējumu, uz kuriem muzicēja arī iepriekš nosaukto skolu audzēkņi... kuri saņēma protams viskaļākos aplausus!!! Topošie absolventi spēlēja skaņdarbus no skolas beigšanas eksāmena programmas- tā viņiem bija kā iesildīšanās pirms lielā „atbildīgā” notikuma - eksāmena, kas paredzēts 16.maijā! Akordeona spēles 5.klases audzēknis Marks Kiseļovs 27.aprīlī piedalījās konkursā „Cēsis 2016”, kurā saņēma godpilno 2. vietu starp daudzajiem konkursantiem. Savukārt lielu sajūsmu un gandarījumu guvām no Ernesta Valta Circeņa muzicēšanas. Šajā mācību gadā Ernests no visiem konkursiem atvedis mājās vairākus diplomus. 12. aprīlī Daugavpilī norisinājās XIV starptautiskais akordeonistu – solistu konkurss „Naujēne-2016”, kur ieguva godpilno 2. pakāpes diplomu. Valsts konkursā Vidzemes reģionā -2.vieta, republikā- 3.vieta, jaunrades konkursā „Skaņuraksti Ādažos”- 3.vieta. Ernests piedalījies bērnu koru dziesmu jaunrades konkursā „Gaismu sauca” finālā Alojā, Ogres mūzikas skolas rīkotajā akordeonistu festivālā „Labam garastāvoklim” un 27. aprīlī piedalījās konkursā „Cēsis 2016”, bet nu jau tikai koncertā kā iepriekšējo gadu 2., tad 1. vietas un „Grand Prix” balvas ieguvējs. Viņa skolotāja ir Marita Karpa, kura ir

ļoti gandarīta par audzēkņa uzstāšanos. Ernests plāno turpināt muzikālo izglītību Jāzepa Mediņa Rīgas mūzikas vidusskolā. Lai viņam veicas!

Koncertējot un ciemojoties tuvākajās skolās, brīnišķīga iespēja bija apskatīt mākslas skolas izstādi, 2015. gada izlaiduma darbus, gleznas dažādās virsmu apdares tehnikās. Mākslas nodaļā audzēkņi apgūst iemaņas un prasmes šādos mācību priekšmetos: zīmēšanā, gleznošanā, kompozīcijā, veidošanā, datorgrafikā, mākslas valodas pamatos un darbā materiālos: keramikā, papīra mākslā, ādas mākslā un grafikā. Vasaras praksē iepazīstam skaisto apkārtni un braucam ekskursijās. Veiksmīgi piedalāmies dažādos konkursos. Audzēkņi beidzot skolu, izveido un aizstāv noslēguma darbu un saņem apliecinību par profesionālās ievirzes izglītības programmas „Vizuāli plastiskā māksla” apguvi. Skolu ir absolvējuši 11 Ķeipenes pagasta bērni, daži audzēkņi no Taurupes pagasta turpinājuši izglītību augstskolās, priecājamies par 5 audzēkņiem, kuri šobrīd mācās mākslas skolā, no Mazozoliem skolu ir absolvējuši 4 pagasta audzēkņi.

Aicinu visus bērnus, kuriem ir patiesa interese par mūziku un mākslu, jaunajā mācību gadā apmeklēt mūsu skolu!

Kultūras metodiķe Ilva Kaulača.

Radošās dienas krāsainā pasaule

Sagaidot pirmsskolas „Taurenītis” 49.jubileju, 12.aprīlī norisinājās Radošā diena: „Krāsainā pasaule”, kurā uzaicinājām piedalīties K.Kažociņa Madlienas mūzikas un mākslas skolas-mākslas nodaļas audzēkņus kopā ar skolotājām Intu Putniņu-Cīruli, Skaidrīti Krīgeri un Vinetu Kazeku. Svētku nedēļa mūsu iestādē sākās ar mākslas skolas audzēkņu darbu izstādi, kurā varējām aplūkot zīmējumus un dažādās tehnikās gatavotus mākslas darbus.

12.aprīļa radošajā pēcpusdienā, bērnus apciemoja Kārlītis (Aija Simsonne), lai Taurenītim jubilejā uzdāvinātu zīmējumu ar puķi. Tomēr liels bija Kārlīša pārdzīvojums, ka viņš ziedam varēja nokrāsot tikai trīs ziedlapiņas – sarkanā, dzeltenā un zilā krāsā, jo citu krāsu viņam vienkārši nebija. Situāciju palīdzēja atrisināt Krāsiņa (Velga Mača), pastāstot, ka no šīm pamatkrāsām, tās savā starpā sajaucot, var iegūt citas krāsas. To, kādas ir šīs krāsas un kā tās rodas, bērniem palīdzēja uzzināt eksperiments, kurš visiem sagādāja pārsteigumu un neviltotu sajūsmu. Tās patiešām bija brīnumainas krāsu iespējas, kad lielos stikla traukos ar ūdeni, krāsas demonstrēja savas pārvērtības. Pirmo deju uzsāka sarkanā un dzeltenā krāsa. Tās plūda un mainījās, līdz pārtapa oranžā krāsā. Otro deju, griežoties un virpuļojot, nodejoja zilā un dzeltenā krāsa, pārvēršoties par zaļu. Tad straujos un ugunīgos dejas soļus izdejoja zilā un sarkanā krāsā, lai

dotu vietu jaunai – violetai krāsai. Pēc tam šīs dejas Krāsiņa atkārtoja ar otu uz paletes. Kārlīša puķes ziedlapiņas saņēma vēl trīs krāsas – oranžo, zaļo un violeto. Beidzot zieds uzplauka visā krāšņumā, un bērni no „Zvaniņa” grupas mūzikas skolotājas Ilvas Kaulačas vadībā nodziedāja dziesmu par „Īkšķīti – gleznotāju.” Svētkos priecīgs ieradās baltais Plastilīns (Pārsla Liepiņa), kurš rādīja, ko no viņa var izveidot – gan apaļu bumbiņu, gan veltnīti, gan koku ar zariem..., bet tad Plastilīns atklāja noslēpumu, ka viņam ir draugs Māls, no kuravar veidot dažādas interesantas lietas. Kā tas notiek, 5-6 gadīgajiem

bērniem parādīja mākslas skolas skolotājas un audzēkņi, dodoties uz grupām, kur notika meistardarbnīcas un darbošanās ar mālu. „Saulespuķes” grupa veidoja putnus skolotājas Skaidrītes Krīgeres vadībā, bet „Zvaniņš” – dekoratīvus māla traukus kopā ar skolotāju Vinetu Kazeku. Pārējie bērni darbojās savās grupās, rotājot lielus taureņus dažādās tehnikās. Pēc labi padarīta darba visus iepriecināja jubilejas cienasts – kļīņģeri un gardssulas dzēriens. Par aktīvu līdzdarbošanos grupas saņēma pateicības rakstus, bet mākslas skolas skolotājas – pateicību kopā ar piemiņas veltēm.

Taurenīša ikdienā grupu skolotājas māca bērniem zīmēt, krāsot, veidot un aplicēt, attīsta bērniem radošo iztēli, fantāziju, veicina jaunrades izpausmes, bet šāda kopīga darbošanās, iesaistot mākslas skolu, sniedza jaunus izaugsmes, pieredzes apmaiņu un radošu baudījumu. Mēs visi kopā piedzīvojām brīnišķīgu ceļojumu. Ceļojumu, kurā iepazīnām sajūtas, krāsas, krāsu spēles un dažādus mākslinieciskās darbības materiālus. Radošo dienu vēlos raksturot, citējot R. Baha vārdus: „Ir patīkami ik pa brīdim aizvērt acis un sacīt sev pašam: „Es esmu burvis, un, kad atvērsu acis, es redzēšu pasauli, kuru esmu radījis...”

VPII „Taurenītis” vadītāja
vietniece izglītības jomā Aija Simsonne

Jaunie mākslinieki iedvesmo

21.aprīlī Kārļa Kažociņa Madlienas mūzikas un mākslas skolā viesojās bijusī mākslas nodaļas audzēkne Roberta Atraste, šobrīd Jaņa Rozentāla mākslas vidusskolas 2. kursa audzēkne, kopā ar šīs pašas skolas 3. kursa audzēkni Artūru Martinsonu.

Mūsu piektās un sestās klases

audzēkņiem bija iespēja noklausīties interesantu stāstījumu par J.Rozentāla mākslas vidusskolu. Uzzināt, kādas nodaļas ir mākslas vidusskolā, ko māca, cik ilgi jāmacās, kādu izglītību var iegūt pēc skolas beigšanas. Pats interesantākais, protams, bija stāstījums par mācību procesu. Kā māca?

Cik tas ir interesanti?

Roberta cītīgi studē glezniecību, ar mērķi kļūt par grāmatu ilustratoru. Artūrs mācās multimēdiju nodaļā un apgūst datorzinības, protams mākslas virzienos. Tās ir reklāmas, multiplikāciju filmas, datorgrafika un dažādu programmu veidošana.

Roberta dalījās savā pieredzē, kā viņa gatavojās iestājek sāmeniem, uzsverot, ka tikai ar neatlaidīgu darbu var panākt savu ieceru piepildījumu.

Pēc interesantām sarunām sekoja praktiskais darbs. Abi jaunieši iepazīstināja mūsu audzēkņus ar dobspiedes tehniku. Tā ir viena no iespiedgrafikas tehnikām. Rezultātā gūtas jaunas zināšanas, tapa interesanti darbi un, protams, liels gandarījums.

Atvadoties Roberta un Artūrs apsolīja arī nākošajā gadā, mākslas dienu ietvaros, apciemot mūsu skolu. Paldies abiem jauniešiem par atsaucību un vēlēšanos dalīties savā pieredzē un zināšanās.

Mākslas nodaļas skolotāja
Skaidrīte Krīgere.

Skrējiens "Madlienas veselības apli 2016" aprīlī

Laikā no 5.aprīļa līdz 28.,divreiz nedēļā skrējēji varēja piedalīties pusstundas aplu skrējienā Madlienas stadionā.Šogad atsaucība bija ļoti liela,kopā piedalījās 53 dalībnieki.Otrdienās un ceturtdienās, neskatoties uz laika apstākļiem ,stadions bija patīkami piepildīts ar mazajiem skrējējiem.Izturīgākie skrējēji pusstundā veica 16-18

apļus,kad mazie pirmklasnieki centās noskriet 1 līdz 2 apļus.Ieguvēji bija visi, jo divreiz nedēļā bērniem bija sacensības un skrienot vienmērīgā tempā tika attīstīta izturība.Astoņās skriešanas reizēs 25 skolēni veica vairāk par 30 apļiem.No zēniem jāatzīmē Smilškalns Emīls 124 apli, Dehtevičs Ivars 119 apli, Nutovcevs Nauris 97 apli un Vēzis Ilgo-

nis 83 apli.Meiteņu sacensībās pirmajā vietā ir Liepa Sandija 40 apli 1.klase Kaktiņa Justīna 33 apli,Lazdiņa Agnese 31 aplis un Rudzgaile Aiga 30 apli. Lielāks noskrieto aplu skaits ir tiem bērniem,kas regulāri piedalījās visās reizēs.Labākie skrējēji,kas noskrēja vairāk par 20 apļiem, pateicoties Madlienas pagasta pārvaldei, tiks apbalvoti ar piemiņas nozīmītēm.

Sākot no 4. maija, trešdienās plkst.18.30 un līdz 28.septembrim turpinās pusstundas skrējiens. Aicināti visi skriet gribētāji, būs laba veselība un arī balvas.

Madlienas sporta skolotājs
Jevgēnijs Liepa.

Turpinām iepazīstināt ar Madlienas vidusskolas absolventu atmiņu stāstiem, kas ir aizsākušies jau 2015. gada augustā. Šajā avīzes numurā piedāvājam 17. un 18. stāstu, to autori – Ivars Šrāders, 1. izlaidums (1975. gads) un Gita Ikvilde (Līdaka), 10. izlaidums, 1984. gads. Lai jauka un patīkama lasīšana!

Skolas laika šarms

Dzīve mani ir aizvilinājusi prom no bērnības vietas – Madlienas, bet brīžos, kad tur ciemojos, uzbraucot „darbnīcas kalnā” un paverot skatu pa kreisi, mana sirds pielīst ar siltumu, kas liek justies kā murrājošam runcim uz silta mūrīša.

Sveika, skola! Paldies par iespēju tikt ar Tevi un pakavēties atmiņās!

Tas bija laiks ar visdažādākajām sajūtu gammām, kā jau dzīvei pienākas. Neizzināsi, kas ir slikti, nespēsi novērtēt, kas ir labi.

Mans ceļš uz skolu sākās 1973. gada 1. septembrī, esmu 1984. gada absolvente (10. izlaidums). Salīdzinot ar bērnudārzu, skola bija lielāka, ar daudziem un dažādiem kabinetiem, klasēm un milzīgu sporta zāli.

Tā nu sagadījās, ka abi ar brāli skolas gaitas uzsākām pie savas mammas, skolotājas Dainas Līdakas, bet tas nenozīmēja, ka bijām privilīģētā statusā, gluži otrādi. Viņai bija stingras prasības pret mūsu disciplīnu un mācībām.

Vēlāk, 4. klasē, nokļuvām audzinā-

šanā pie jaunās skolotājas Silvijas Tūtānes. Klasē nebijām nekādi rātnie bērni, tomēr jāatzīst, ka mūs visus vienoja tāda ģimeniska saikne. Nezinu, vai tam varētu būt nozīme, ka bijām dvīņu, māsiņu un brālēnu klase. Mēs bijām par kopā būšanu un kopīgu lietu darīšanu – dziedāšanu, dejošanu, sportošanu, dalību konkursos, kā arī kopīgu brīvā laika pavadīšanu.

Liels paldies klases audzinātājam par to, ka spēja uz klausīt, saprast, runāt, pārliecināt mūs, pusaudžus, kuri paši īsti nesaprata, kas ar viņiem notiek. Tanī brīdī mēs vēl neapzinājāmies, kādas prasmes varam iegūt un kas noderēs tālākajā dzīvē. Kopā būšana un kopā darīšana ļāva apjaust komandas spēku un jēgu. Mums tie bija braucieni uz teātri, kartupeļu un biešu talkas, lai par nopelnīto naudu varētu ceļot.

Paldies ķīmijas skolotājam Mārim Siliņam, kas prata savaldzināt un ievest ķīmijas pasaules burvībā ar savu tik brīvo un radošo stāstījumu. Jāpateicas fizikas skolotājam Andrim Karasevam, kas atvēra logu uz fizikas pasauli un skaidroja to saprotamā valodā. Tāpat uzskatu, ka bijām privilīģētā statusā ģeometrijā, algebrā, kur visu tik izsmelīgi prata pastāstīt skolotāja Aina Šrādere. Paldies viņai arī par raitā dejas soļa mācīšanu. Dejo prieku esmu saglabājusi vēl līdz šim brīdim. Tā gan vairs nav latviešu tautas dejas, bet spāņu flamenco.

Par to, ka vēl līdz šim brīdim dzīvoju ar devīzi „Veselā miesā – vesels gars!”, jāpateicas fizikultūras skolotājiem

(turpinājums 7. lappusē)

Skolas laika šarms

Andrim Šrāderam un Jevgēnijam Liepam. Vienmēr esmu bijusi lepna par to, ka skolas laikā varēju gan izslēpties, gan peldēt, nodarboties ar vieglatlētiķi arī ziemas sezonā, spēlēt basketbolu. Vārdu sakot, fiziski vispusīgi attīstīties.

Pateicoties ieaudzinātajam sportiskajam raksturam un neatlaidībai, esmu tur, kur esmu pašreiz. Dzīvē pieņēmu izaicinājumus, kas likuši krasi mainīt darbības sfēras, bet to nekad neesmu nožēlojusi. Interese par ķīmiju mani aizveda uz Rīgas Medicīnas institūtu, kur apguvu farmaceites profesiju. Esmu strādājusi kā vecākā farmaceite Ogres aptiekā un homeopātiskā aptiekā Rīgā. Deviņdesmito gadu pārraižu

laikos nokļuvi privātā biznesa vidē, kas deva savu artavu jaunu prasmju apguvē. No turienes mans darba ceļš aizveda līdz apdrošināšanas kompānijai, kur vajadzēja vadīt 30 nodaļu budžetus. Paraleli Latvijas Universitātē beidzu maģistra studijas vadībinībās. Vienmēr esmu pieņēmusi jaunus izaicinājumus. Uzskatu, ka katram cilvēkam tiek dota iespēja, bet jautājums, vai viņš to izmanto vai nē. Pašlaik esmu atgriezies farmācijā, atbildu par kvalitātes sistēmu lieltirgotavā.

Liktenis man bija lēmis izveidot ģimeni jau tuvu pie četrdesmit, bet tas neliedza kļūt par divu jauku bērnu – Paula (10) un Sofijas (6) mammu. Viņi liek justies jaunai un enerģijas pilnai.

Protams, tas prasa laiku un ir cita atbildība nekā tad, kad biju viena. Tagad vairāk jāplāno laiks, lai varētu būt darbā un ģimenē. Jāatrod balanss, un, protams, nekad nedrīkst aizmirst par kādu savu hobiju. Vienmēr jāatstāj stūrītis sev.

Mīļā skola, ko vēlēt Tev? Lai Tu būtu arī pēc 100 gadiem tur, kalna galā, ne tukša, bet piepildīta ar bērnu čalām un jaukiem skolotājiem, kas motivēti MĀCĪT bērnus, ne izpildīt MK noteikumu prasības! Visam skolotāju kolektīvam vēlū radošu, profesionālu darbošanos un neapstāties pie sasniegtā. Raiņa vārdiem sakot: „Pastāvēs, kas pārvērtīsies!”

Gita Ikvilde (Līdaka)

Skolas gadi – darbīgi, rosīgi un interesanti

Esmu dzimis Madlienā 1957. gada decembrī. Tā kā mani vecāki – Aina un Andris Šrāderi – bija no Valkas puses, tad lielu daļu no savas bērnības pavadīju tur. Valka man likās kārtīga lielpilsēta, kurai blakus atradās Valga, un tā jau bija Igaunija. Atmiņā palikušas galvenokārt vasaras, kad arī maniem vecākiem, skolotājiem, bija garais atvaļinājums. Pienāca skolas laiks, un mani nolēma sūtīt pirmajā klasē Valkas vidusskolā, tātad pie vecmammās.

Mamma un tētis jau strādāja Madlienā. No tā laika atceros vien dažu klasesbiedru vārdus, un viss. Atminos, ka pie ieejas skolā notika tīrības pārbaude ausīm un rokām.

Nepagāja liels laiks, un jau pēc jaunā gada nonācu Madlienas astoņgadīgās skolas pirmajā klasē, kas atradās Lielās muižas 1. stāvā – no ieejas pa kreisi. Skolēnu daudz – kādi 40. Bija interesanti, tīrības pārbaudes gan šeit nenotika. Pirmā audzinātāja Monika

Ostrovskā mācīja lielāko daļu mācību priekšmetu. Man viss veicās diezgan viegli, biju teicamnieks. Atceros zīmēšanu, tika uzdoti arī mājas uzdevumi, tos vērtēja stundas laikā. Vienam zēnam, laikam Andrim Eniņam, parasti nekas nebija uzzīmēts, un viņam ielika nesekmīgu vērtējumu – divnieku. Sapratu, ka jāpalīdz, un dažreiz starpbrīdī ar zīmuļiem kaut ko ātri uzzīmējām burtnīcā, tad viņš nopelnīja vismaz trijnieku.

Pirmo četru klašu laikā parādījās lodīšu pildspalvas, līdz tam izmantojām tinti. Lai ar pildspalvu rakstītu, vajadzēja iegūt atļauju, jo uzskatīja, ka tās bojā rokrakstu. Atminos skolas ēdnīcu, kas atradās pagrabā. Tur bija novietoti gari galdi. Reiz pusdienās, kad bijām jau paēduši, viens zēns stipri kavējās. Tuvojās zvans uz stundu, taču aiziet drīkstējām tikai visi kopā. Liekas, skolotāja Daina Līdaka jautāja: „Nu, Jānīt, vai tev vēl daudz tur krūzītē palicis (kompota)?” Viņš nopietni atbildēja: „Maz bišķu.” Mēs visi sasmējāmies, un drīz jau pēc kopīgi skaļā „paaaaldies” ātri steidzāmies uz klasi.

Pēc 4. klases izveidoja divas, es nonācu 5.b klasē. Atminos gandrīz visus klasesbiedrus. Sēdēju vienā solā ar Gunti Kāpostiņu no Plāteres. Pūsis labi mācījās, bija jautrs un drosmīgs, pats uz rokas bija uztetovējis kaiju. Man patika sports. Tā kā ap skolu bija

(turpinājums 8. lappusē)

Skolas gadi – darbīgi, rosīgi un interesanti

ierīkoti basketbola laukumi, tad pēc stundām labprāt trenējos šajā sporta veidā. Ziemā slēpoju, piedalījos dažādās sacensībās.

7. klasē no skolasbiedra Edmunda Mieziša, kas mācījās jaunākā klasē, uzzināju, ka skolā ir jauno tehniķu pulciņš un viņi ir izgatavojuši lidojošas raķetes. Pulciņu vadīja jauns skolotājs Oskars Siliņš. Es arī gribēju pamēģināt un iesaistījos. Būvējām skolas pagraba darbnīcā auto modeļus. Tādi, kas kustējās uz priekšu, izdevās tikai dažiem. Kad mūs aizveda uz sacensībām Rīgā, ieraudzījām īstus modeļus, kas likās tik skaisti un ātri skrēja uz priekšu. Šajā pulciņā patika darboties, un dažus gadus vēlāk mans modelītis ieguva 4. vietu valstī, ar to dažkārt lepojos vēl šodien, bet Edmunds ar savu modeli vēlāk, vidusskolas laikā, piedalījās Latvijas komandā savienības sacīkstēs. Nezinu gan, kur savu modeli esmu licis, būtu interesanti tagad apskatīt. Tas bija dzeltenā krāsā, varens vaļējs sporta auto no koka ar putuplasta lelli pie stūres...

Apmeklēju arī dejošanas pulciņu, ko vadīja mana mamma Aina Šrādere. Pateicoties Mežaka kungam, skolā sāka darboties arī daiļslidošanas pulciņš. Tā kā mamma atbalstīja visu, kas saistīts ar dejām, tad iesaistījos arī šajā nodarbē. Es gan tur biju pats lielākais, tātad perspektīvas bija vājas. Trenere brauca no Rīgas, un Madliena kļuva par vienu no nedaudzajām vietām laukos, kur trenēja daiļslidotājus. Mūsu Lāsmai Mežakai veicās tīri labi. Slidojām uz dīķiem pie skolas. Notika sacensības, kur katram pie mūzikas bija jāizpilda sava programma. Atbrauca arī sportisti no Rīgas, lielākoties tādi maziņi, bet lēca 1,5 apgriezienus, ko mūsu slidotāji vēl īsti neprata. Bija trīs tiesneši, kas stāvēja ar cipariem un vērtēja. Es biju pats lielākais, mugurā Pīpes kundzes (Kārļa mamma, viņas dēls arī trenējās) pašūts kombinezons, priekšā lakatiņš. Izskatījies tīri labi, ir saglabājusies pat fotogrāfija, bet programmu no galvas nezināju, nācās improvizēt, divreiz kritu. Pēc tās reizes pulciņu vairs neapmeklēju. Tagad, kad skatos daiļslidošanu pa televizoru, varu atšķirt lēcienus pēc nosaukumiem. Ja sasalst gluds ledus, aizeju arī paslidot.

Vidusskolas gadi sākās jaunajā

ēkā, esam pirmais izlaidums (1975. gads). Parasti vasarās visi kaut kur strādāja, un es nokļuvu pie jaunās skolas būvniekiem par palīgstrādnieku, pirms tam ravējām bietes, tas bija tik garlaicīgi, ka vienreiz vagā aizmiglu. Otrajā mācību gadā uzcēla arī sporta zāli, kas kļuva par iemīļotu vietu gan sporta stundās, gan vakaros, tad nāca trenēties arī „lielie” madlienieši.

Līdzās klasiskajiem un nopietnajiem mācību priekšmetiem bija arī tādi, kurus mūsdienās vairs nemāca. Piemēram, traktormācība bija jāapgūst gan meitenēm, gan zēniem. Gājām pat uz padomju saimniecības „Madliena” darbnīcām. Skolotājs Pēteris Ikaunieks, tehnisks cilvēks, šo mācību priekšmetu uztvēra ļoti nopietni, ka pat, norakstot no grāmatas, kontrol darbā nebija laba rezultāta. Tā arī nav zināms, vai viņš tiešām neredzēja špiķošanu un ticēja, ka mēs tik labi visu zinām, vai arī izlikās. Mācību laikā notika arī praktiskā braukšana – tad jau bija nedaudz jautrāk. Loģiska noslēguma šim pasākumam nebija, tiesības tā arī nedabūjām, taču kaut kāda skaidrība par ātrumkārbām un kardāniem radās.

Otrs specifiskais mācību priekšmets – militārā mācība, kas bija skolotāja Fridriha Funknera pārziņā. Viņš gan bija vācu valodas pedagogs un latviski runāja maz. Vissmiekīgākā bija sasveicināšanās, visiem reizē krieviski skaļi saucot: „Veselību vēlam, biedri kara vadītāji!” Ja labi neizdevās, nācās atkārtot, arī pa vienam. Saistībā ar šo notikumu atceros Astrīdu, tas bija jautri.

Kad tuvojās vidusskolas absolvēšana, sākām domāt par turpmāko. Klasiskie mācību priekšmeti – matemātika, fizika, latviešu valoda un citi – kļuva svarīgākie. Tā kā bijām pirmais skolas izlaidums, nebija nekādas pieredzes par iestāšanos augstskolās. Gatavojos nopietni, un pārliecinoši izdevās kļūt par Rīgas Politehniskā institūta [tagad Rīgas Tehniskā universitāte] Arhitektūras un celtniecības fakultātes studentu. Arī citiem izdevās līdzīgi, apliecinot Madlienas vidusskolas skolotāju darba augsto līmeni.

Kad RPI uzcēla jaunus korpusus Ķīpsalā, kur notika mācības, dzīve kļuva daudz patstāvīgāka. Dzīvoju kopmītnēs pašā Rīgas centrā, iepazīnu jaunus

draugus. Mācībās nācās pacensties, neklājās nemaz tik viegli, taču sekmju ziņā biju pa vidu. Augstskolā bija viss, kā nākas „īstam latvju studentam”, – gan eksāmeni un sesijas, gan ballītes, izbaudot arī ko stiprāku. Skolā to īsti nepaspēju, jo biju skolotāju dēls, citi, kas gribēja, gan nedaudz pamēģināja. Tagad varu apgalvot, ka labāk nesteigties. Blakus studijām sāku apmeklēt tautas dejas, izmantojot skolā iegūtās iemaņas. Turpmāk šī nodarbošanās kļuva par galveno prieku ārpus studijām un vēlāk arī darbam. Biju ieguvis atkal jaunus draugus.

1981. gadā pēc veiksmīgas diplomdarba aizstāvēšanas sāku strādāt. Pirmā darba vieta – pilsētu projektēšanas institūts, biju inženieris konstruktors, alga 130 rubļi. Gandrīz varēja izdzīvot. Pēc pieciem gadiem projektēšanas darbs vairs nepatika, nolēmu radikāli visu mainīt – kļuva krāsotājs, remontēju dzīvokļus. Jau pirmajā mēnesī alga ap 220 rubļiem, jo tolaik vēl dzīvojām strādnieku un zemnieku valstī. Vēlāk kļuva gaidīts meistars, man stāvēja klientu rinda, rubļu apjomu papildināja arī dolāri. 1991. gadā sākās pārmaiņas un „mežonīgais” kapitālisms. Atgriezies inženiera statusā, kopā ar domubiedriem nodibinājām kooperatīvu, vēlāk arī kopfirmu ar vāciešiem, bija lieli plāni, kurus sagrāva bankrots.

Turpmāk vadīju būvdarbus, strādāju dažādās būvfirmās līdz pat 2006. gadam. Tas bija laiks, kad daudzi strādnieki sāka braukt uz Īriju, Angliju un citur. Tad sapratu, ka esmu kļuvis par pieredzējušu būvinženieri, ieguvenu eksperta statusu, nodibināju savu uzņēmumu, kurā arī darbojos līdz šim.

Kopš 1983. gada esmu laimīgi precējies. Kaut arī ar meitenēm nekāds veiklais nebiju, viss ir izdevies. Savu otru pusīti sastapu deju ansamblī, viņa tolaik strādāja Rīgas kinostudijā, bet tagad ir deju skolotāja. Mums ir jau lielas divas meitas. Nesen pasaulē nāca mazmeitiņa, kura jau vienreiz bijusi arī Madlienā, apciemojot manus vecākus.

Skolai novēlu daudz vairāk skolēnu, un lai pēc tās absolvēšanas Latvija būtu viņu mīļākā vieta uz pasaules! Lai būtu mazāk kritizētāju, bet vairāk darītāju! Citādi man ir bailes, ka to, cik labā vietā mēs dzīvojam, sapratīsim tikai tad, kad būsīm to zaudējuši.

Ivars Šraders

Madlienas vidusskolas skolēni

Lielās talkas noskaņās

pievilcīga. Viņu galvenie darbi bija lapu grābšana un zaru lasīšana. Pēc padarītā darba bija pikniks – desiņu cepšana.

11. klase sakopa kritušo karavīru piemiņas vietu Madlienas kapos. Saulainā diena rosināja uz patīkamu strādāšanu, un darbi ritēja raiti. 12. klase bija izvēlējusies skolas parka teritorijas sakopšanu. No lapām un kritušajiem zariem atbrīvotā teritorija tagad būs laba pastaigu vieta no estrādes līdz jaunajam dabas parkam – Madlienas pagasta ozolu birzij.

Sava talka bija arī Madlienas Skolēnu pašpārvaldei. Viņi devās uz atpūtas kompleksu „Forsteri”. Apkārtne sakopšanā piedalījās 8. klases skolniece Ērika Bogdanova, 9. klases skolēni Reinars Bērziņš, Ketija Povha un Dārta Liepiņa, 10. klases skolnieces Krista Klesmane un Anna Stauža, 11. klases skolnieks Agnis Lazdiņš, 12. klases skolnieks Dzintars Iljins un skolotāja Anita Jākobsons. Paldies Lindai Iraids par viesmīlīgu uzņemšanu un iespēju apmīļot četrkājainos draugus!

8. klase noslēdza talkošanas ciklu, izvēloties 25. aprīli. Skolēni, čakli darbojoties, jau otro gadu sakopa Vērenes kapus.

Paldies skolēniem un skolotājiem, kas ar savu darbu palīdzēja, lai Latvija būtu skaistāka un sakoptāka!

Skolotāja Zinta Saulīte

Aprīlis ir spodrības mēnesis, kad sākas kārtējie apkārtnes sakopšanas darbi. Šogad Lielā talka notika 23. aprīlī. Madlienas vidusskolas skolēni arī ar savu darbu un labajām iecerēm atbalstīja Vislatvijas talkošanu un čakli pastrādāja, izvēloties sev piemērotu dienu un laiku.

Pirmie talkot sāka sākumskolas skolēni – 15. aprīlī viņi sakopa ceļu uz skolu, vecā peldbaseina un baznīcas apkārtni. Mazie pirmklasnieki čakli savāca pudeles, papīrus un citus sadzīves atkritumus, bet pārējās klases, „bruņojušās” ar grābekļiem, nogrāba veco zāli. Prieks par padarīto vienoja visus – gan lielus, gan mazus.

Daudzas klases par talkas dienu izvēlējās 19., 20. un 21. aprīlī. 5. un 6. klase sakopa pie dārziņiem upītes kreiso krastu, lai vasarā varētu ērti nopļaut zāli, vāca kokus un to saknes. Viņiem palīdzēja Madlienas pārvaldes piesaistīts traktors ar kausu. Darbs bija grūts, taču skolēni centās un čakli talkoja.

7. klase sakopa Madlienas Brāļu kapus, 9. klase – apkārtni pie skolas baseina. Lai darbi labāk veiktos, devītklasnieki strādāja mūzikas pavadījumā – grāba pērnās lapas, līdzināja kurmju rakumus un savāca vecos zarus.

10. klase rūpējās, lai teritorija ap estrādi būtu kārtīga un

Deju kolektīvam “Lienīte” labi rezultāti skatē

22. aprīlī Ogres kultūras centrā notika Ogres, Ikšķiles, Ķeguma novadu izglītības un kultūras iestāžu skolēnu tautas deju kolektīvu skatē, kurā Madlienas vidusskolas deju kolektīvs “Lienīte” pārstāvēja visas četras klašu grupas. Un ieguldītais darbs vainagojās ar labiem rezultātiem un visas klašu grupas ir izcīnījušas tiesības piedalīties tautas deju festivālā „Latvju bērni danci veda” 2016, kurš notiks 28. maijā Ludzā.

Deju kolektīva vadītāja Vineta Tumane

1. - 2. klašu grupa ieguva augstāko LAUREĀTA pakāpi – 46,3 punkti

5. - 6. klašu grupa ieguva I pakāpi – 44,4 punkti

3. - 4. klašu grupa ieguva I pakāpi – 43,3 punkti

7. - 9. klašu grupa ieguva I pakāpi – 43 punkti

Meža un pļavas diena 2016

Meža dienas 2016 – superīgi jauks un sirsnīgs pasākums, kur kopā radījām tūkstošiem pozitīvu emociju. Dažādas stacijas ar dažādiem uzdevumiem un stāstiem, cits par citu interesantāks. Bērnu lielākais prieks – jautrais un enerģiskais Alnītis! Bērniem vislabāk patika stacijā pie mežziņiem un stacijā pie Danutas, kur kopīgi spēlēja jauku stāstu minēja mīklas. Bērni ar lielu aizrautību gatavoja putnu būrus, kā arī veiksmīgi veica orientēšanos Alnīša pavadībā. Šādu pasākumu izbūvēja katrs no mums! Paldies, visiem, kas darbojās stacijās, bet vislielākais, paldies, Dacei!

Dana Balode

Baltā galdauta svētki

Latvija 100
ES ESMU LATVIJA

Latvijas simtgadi gaidot.

Baltā galdauta svētki ir svinības, kuru centrā ir Latvijas neatkarības atjaunošanas diena 4.maijā. Balts galdauts ir simbols kopīga galda klāšanai un svinēšanai. Šie svētki ir radīti kopā būšanai, labā pieminēšanai, lai godātu Latviju simtgadē.

1990. gada 4. maijā mēs nobalsojām PAR Latviju.

138 PAR Augstākajā Padomē – tā bija tikai sauciņa. Patiesībā PAR bija vairāk kā divi miljoni. Pielipušī pie radiouztvērējiem, latvieši sajūtās tik vienoti kā vēl nekad. Mēs atkal noticējām, ka esam nācija, ka esam vienota latviešu tauta. Mēs neļāvam iezagties šaubām – ko tad mēs, tādi maziņi. Mēs neklausījāties PRETiniekos. Mēs iestājāties PAR.

4. maijs mums deva otru elpu. Atvēra ne tikai robežas, bet arī acis, sirdis un prātus. Tā bija un ir mūsu brīvība. Tā ir brīvība, kuru ir jāsavin.

Tāpēc mēs sakām PAR tām grāmātām, kas drīkst būt mūsu grāmātplauk-

tos. PAR mūsu ceļojumu fotogrāfijām. PAR mūsu draugiem no visas pasaules. PAR brīvo informāciju, kas mums ir pieejama. PAR tam, ka varam arī nesvinēt vai svinēt pilnīgi citus svētkus. Ir jāsvin tas, ka mēs drīkstam domāt.

4. maijs ir mūsu PAR diena.

Madlienas kultūras nams aicina visus Madlienas iedzīvotājus 4.maijā 19:00 uz „Baltā galdauta svētkiem”. Uzklāt kopīgu galdu, dalīties ar stāstiem un idejām, aicina būt kopā – dziedāt, diskutēt un atjaunot piederību savai ģimenei, savam ciematam, savai tautai.

PAR to, ka mēs esam.

KULTŪRAS NOTIKUMI MADLIENAS KULTŪRAS NAMĀ

Informācija: 28367988;
e:pasts: viesturs.lazdins@ogresnovads.lv

4.maijā plkst. 19:00 Lielajā zālē **„Baltā galdauta svētki”**

Svētku ideja ir pavisam vienkārša: ģimene, draugi un kaimiņi no vienas mājas, vai vairākām blakus mājām sanāk kopā pie viena galda, ietur vieglu, kopīgi sarūpētu maltīti, kā arī izmanto iespēju pārrunāt ieceres sava pagalma, apkaimes, pilsētas, novada un valsts nākotnei.

Pie mūsu pagasta Baltā galda: dziedāsim, stāstīsim stāstus, spēlēsim prāta spēli par Latviju. Uz Labo vārdu galdauta ikviens varēs uzrakstīt savu vēlējumu Madlienai, Latvijai, cilvēkiem.

Ierasties aicināti ar līdzi ņemtu pašu gatavotu cienastu.

6.maijā plkst. 10:00 Odivi kinozālē **Bērnu kino** **„Lupatiņi un draugi”** Ieeja- 0,50 Eur

14.maijā plkst. 11:00 Lielajā zālē **Sporta deju konkurss** **„Madlienai valsis 2016”**

Ieeja- 5,-Eur, pensionāriem- 2,-Eur, pirmskolas vecuma bērniem ieeja bez maksas

No 23.maija Madlienai kultūras nama foajē Fotogrāfa **Zigfrida Zilbera** Foto personālizstāžu cikls **„Laika pieturas”** 1979. Madliena (piedāvā Slīde)

Pasākumi Madlienai vidusskolā

- 10.05.** Olimpiāžu uzvarētāju un Sporta sacensību laureātu apbalvošanas pasākums.
- 13.05.** Pēdējais zvans 9. un 12. klašu skolēniem.
- 26.05.** 4.klases skolēnu Atvadas no sākumskolas.
- 30.05.** Skolas Karoga svētki.
- 30.05.** Mācību gada izskaņas pasākums Krapes filiālē.
- 04.06.** Plkst. 17:00 izlaidums 12.klases skolēniem.
- 10.06.** Plkst. 18:00 izlaidums 9.klašu skolēniem.

Līdzjūtības

Vēl galā nav darbs,
Vēl nebeidzas dziesma -
Iejaucas liktenis skarbs,
Nodzisa dzīvības liesma.
Tik tāls ceļš ir noiets
Reizēm akmeņains bij tas.
Un nu jau krustceles ir klātu,
Kur mums ir jāatrodas.
Mums paliks tikai domu vijums
Un skaistas atmiņas.
/I. Mežmare/

Skumju brīdī esam kopā ar Viju Celmu, tēvu mūžībā pavadot.

Madlienai pirmsskolas “Taurenītis” kolektīvs.

Es aizdedzu sveci
Tavai piemiņai
Un plaucēju vārdus
Kā ziedus, ko dāvināt-
Tos mīļos, bet nepateiktos,
Labi domātos, sevī glabātos
Un neaizmirstos.

Skumjā brīdī esam kopā ar Dzintru Priedīti,
māmuļu smiltājā pavadot.

Darbabiedri

Madlienai pagasta pārvaldes informatīvā lapa. Tirāža 300 eks. Iespiesta SIA “Tipogrāfija Ogrē”.
Iznāk katra mēneša pirmajā nedēļā. Materiāli nākamajam numuram iesniedzami līdz katra mēneša 27. datumam.

Redaktors-Mareks Liepa; e-pasts: manamadliena@inbox.lv

Informatīvā lapa pieejama internetā: <http://www.slide.lv/mana-madliena>

Adrese: Madlienai pagasta pārvalde. Tālruni: 65039085, 65039185.

Par publicētajiem faktiem un uzskatiem atbild raksta autors.

Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar raksta autora viedokli.

